

देवस्वामिन् देव + स्वा० m. ein Brahmanenname KATHA. 2, 41. VĒTĀLAPANĒAV. in Verz. d. Oxf. H. 152, b, 34. 41. N. pr. eines Astrologen VĀNĀH. BRH. 7, 7. eines Scholiasten des Āpastamba MÜLLER, SL. 380, N. 2.
देवकृत्स् देव + कृ० n. Götteropfer VS. 6, 8, 10. CAT. BA. 3, 7, 4, 2.
देवकृत् देव + कृ० 1) n. dass. MBH. 3, 12733. — 2) m. N. pr. eines alten Rshi MBH. 2, 300.

देवकित देव + कित० adj. von den Göttern geordnet, — bestimmt: व्यंशम देवकितं यदायुः RV. 4, 89, 8. ब्रह्मन् 5, 42, 2. 4. वाज 6, 17, 15. 4, 37, 3. तच्चतुर्देवकितं शुक्रमुच्चरत् (पर्ययम्) 7, 66, 16. नाना हि वै देवकितं सदेवकृतम् VS. 19, 7.

देवकिति देव + किति० f. göttliche Ordnung: देवकितिं जुगुपुद्वाद्दशस्य क्रतुं नरो न प्र मिनत्येति RV. 7, 103, 9.

देवहृ देव + ह्र० 1) adj. die Götter rufend: यज्ञ VS. 17, 62. superl. RV. 3, 13, 6. अथ 8, 64, 1. VS. 1, 8. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa gārādi zu P. 4, 1, 105. — 3) f. (sc. हार) Bez. des nördlichen Thores im menschlichen Körper d. i. des linken Ohres (welches bei nach Osten gerichtetem Gesicht gegen Norden gewandt ist) Bhaṅ. P. 4, 23, 51. 29, 12. — Vgl. पितृह्र.

देवहृति देव + ह्र० f. gaṇa दासीभारादि zu P. 6, 2, 42. 1) Ruf zu den Göttern, Anrufung der G. Nīr. 3, 25. जनाय चिद्य ईवत उ लोकं बृहस्पतिर्देवहृतौ चकार RV. 6, 73, 2. 32, 4. सत्या नृणामभवदेवहृतिः 7, 63, 5. 10, 18, 3. एयमेन देवहृतिर्ववृत्त्यात् 6, 38, 2. 7, 14, 1. आ नो देवभिरुप देवहृतिमये याहि 3. 83, 7. 8, 39, 4. 10, 44, 7. वाचं जुष्टा मधुमतीमवादिष देवानां देवहृतिषु AV. 5, 7, 4. 24, 1. KATH. 31, 15. — 2) Bez. eines Zauberspruches, vermittelt dessen man die Götter herbeizurufen vermag: चिद्यो देवहृतीम् (sic) Bhaṅ. P. 9, 24, 31. — 3) N. pr. einer Tochter des Manu Svājāmbhūva und Gemahlin Kardama's Bhaṅ. P. 2, 7, 3. 3, 12, 27. 55. 23, 48. 4, 1, 1. 10. 8, 1, 5. ० हृती 3, 21, 3.

देवहृय देव + ह्रय० n. ved. P. 3, 1, 123. = देवहृति 1: आ ह्रास्य देवा देवहृयं गच्छत्या पितरः पितृह्रयम् CAT. BA. 2, 1, 8, 2. स्पर्धन्ति वा उ देवहृये अत्र येषु धृजेषु दिव्यवः पतन्ति RV. 7, 85, 2.

देवहृत् देव + हृत्० n. was die Götter aufbringt, Beleidigung der G.: मा कर्म दे० RV. 7, 60, 8. 10, 100, 7. 37, 12. VS. 20, 14. So ist auch das Lied AV. 6, 114 genannt, weil das Wort in demselben vorkommt, Kauç. 46. 60.

देवहृति देव + हृ० f. Göttergeschoss AV. 8, 1, 12. 10, 1, 23. 11, 2, 12. 19. 12, 5, 29.

देवहोत्र देव + हो० m. N. pr. des Vaters des Jogeçvara, einer partiellen Incarnation (अंश) Hari's, Bhaṅ. P. 8, 13, 33.

देवहृद देव + हृद० m. der Göttersee, N. pr. eines geheiligten Badeplatzes MBH. 3, 8162. 13, 1730. VĀRĀHA-P. in Verz. d. B. H. 144, 12.

देवोश देव + अंश० n. ein Theil eines Gottes, eine partielle Incarnation eines Gottes KATHA. 25, 296.

देवाक्रोड देव + आ० m. der Spiel-, Lustplatz der Götter HARIV. 6980.

देवागार देव + अ० oder आ० m. n. Gotteshaus, Tempel R. 2, 71, 36. KATHA. 22, 77. PRAB. 106, 12.

देवाङ्ग m. N. pr. einer Emanation aus dem Körper (अङ्ग) des Gottes (देव) Sadāçiva; der Sage nach der Erfinder der Weberkunst. ० चरित्र III. Theil.

n. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 94.

देवाजीव देव + आ० m. ein Mann, der durch die Aufsicht über Götterbilder seinen Lebensunterhalt gewinnt, H. 924. AK. 2, 10, 11 nach ÇKDra., unsere Ausgaben: देवाजीविन्, welches nach ÇKDra. eine von Rāmān. zu AK. angeführte Form sein soll.

देवाञ्च देव + अञ्च० adj. f. देवाची den Göttern zugewandt Nīr. 6, 8. देवाच्या कृपा RV. 4, 127, 1.

देवाञ्जन देव + आ० n. Göttersalbe AV. 19, 44, 6.

देवाट देव + अट oder आट; vgl. पल्याट० m. N. pr. eines heiligen Badeplatzes: यदा नन्दी प्रूलपाणिर्मोघनेन पुरस्कृतः । स्थितवान् तदिनादेव क्षेत्रं हरिकृतात्मकम् ॥ देवानामटनाञ्चैव देवाट इति संज्ञितम् । VĀRĀHA-P. im ÇKDra.

देवातिथि देव + अति० m. N. pr. eines Kāvya und Liedverfassers von RV. 8, 4. Ind. St. 3, 219. PAÑKAV. Br. 9, 2. eines Fürsten, eines Sohnes des Akrodhana (Krodhana Bhaṅ. P.) von der Karambhā, MBH. 1, 3775. VP. 437 देवातिथि). Bhaṅ. P. 9, 22, 11.

देवातिदेव देव + अति० m. ein über alle Götter hervorragender Gott: अमुं मे ऽति देवतस्यापि देवतम् । स मे देवातिदेवस्वम् MBH. 15, 819. Beiw. Vishṇu's HARIV. 8814. Çākjamuni's VJUTP. 1. BURN. Intr. 384.

1. देवात्मन् देव + आ० m. die göttliche Seele: ०त्मशक्ति ÇVETĀÇV. Up. 1, 3; vgl. ÇAMK. zu der Stelle, der noch andere Erklärungen des comp. aufführt.

2. देवात्मन् (wie eben) 1) adj. von göttlicher Natur seiend oder einen Gott in sich bergend. — 2) m. Ficus religiosa Lin. (s. अश्वत्थ) ÇABDAĀ. im ÇKDra.

देवात्मा (wie eben) f. die Mutter der Götter MED. avj. 7. — Vgl. देवतात्मा.

देवाधिदेव देव + अधि० m. ein über alle Götter stehender Gott, ein Arhant bei den Gāina H. 28. 20.

देवाधिप देव + अधि० m. 1) Fürst der Götter, von Indra MBH. 8, 297. — 2) N. pr. eines Königs, der mit dem Asura Nikumbha identifiziert wird, MBH. 1, 2663.

देवानांप्रिय देवानाम्, gen. pl. von देव, + प्रिय० P. 6, 3, 21, Vartt. 4. gaṇa भवदादि zu P. 5, 3, 14, Vartt. 1) adj. dumm, einfältig (den Göttern lieb) H. 333. SIDDH. K. zu P. 6, 3, 21, Vartt. 4. TRIK. 3, 1, 25 (तेपे). — 2) m. Ziege TRIK. 2, 9, 25. — Vgl. den buddh. König देवानपियतिस्स.

1. देवानीक देव + अ० n. Götterheer MBH. 3, 14372. 14578.

2. देवानीक (wie eben) m. N. pr. 1) eines Fürsten, eines Sohnes des Kshemadhanvan, HARIV. 824. fg. VP. 386. Bhaṅ. P. 9, 12, 2. RAGH. 18, 9 (wo der Name umschrieben wird). — 2) eines Sohnes des 11ten Manu HARIV. 479. — 3) eines Berges Bhaṅ. P. 5, 20, 15.

देवानुक्रम देव + अनु० m. Reihenfolge der Götter, Titel eines dem Çaunaka zugeschriebenen Werkes, welches die Götter (an welche die Hymnen gerichtet sind) der Reihe nach aufzählt, MÜLLER, SL. 217.

देवानुचर देव + अनु० m. ein Diener im Gefolge eines Gottes RAGH. 2, 52.

देवानुयायिन् देव + अनु० m. dass. KULL. zu M. 12, 47.

देवात् देव + अत्० m. N. pr. eines Sohnes des Hṛdika HARIV. LANGL. 1, 169 (die Calc. Ausg. weicht hier sehr ab).